

[Thorstein Petersen.]

erne er et selvstyrende Land, der opfylder de seks Punkter, som er nævnt paa Side 16 i Bilag II til Lovforslaget, om Lovgivningsmagt, Flag o. s. v. Jeg kan ikke forstaa, at nogen kan faa andet ud af det, end at det er en fuldstændig selvstændig Stat, og det er det vi mener er nødvendigt. Saa spørges der: Hvad saa? Ja, det er ganske naturligt, at Færingerne derved paatager sig ethvert Ansvar, som maatte fremkomme angaaende ethvert Forhold. Vi maa have vor egen Grundlov uden for den danske Grundlov og derefter starte de Forhandlinger, der maa føres, og som gaar ud paa, at Færingerne har fuldt Ansvar, og saa staar det til den danske Regering og den danske Rigsdag, om man ved en Traktat kan komme til Forstaaelse om et Samarbejde eller ikke — saaledes har vi fremsat det før, og saaledes staar det tydeligt at læse i det, der er fremlagt her, og saa kan man for øvrigt hæfte det Tillægsord paa, som passer en.

Det ærede Medlem Hr. Evald Christensen fra Retsforbundet spurgte, hvorledes vi vilde klare os alene. Der er saa mange Ting, vi ikke kan klare os alene med. Lad mig bare nævne et lille Eksempel. For nogle faa Aar siden, det var i 1938, rettede Færøerne, som et Amt i Danmark, en Henvendelse til Danmark om Hjælp paa et specielt Omraade, det drejede sig om nogle Undersøgelser angaaende en Sygdom i Brystet paa en Fugl, en Sygdom, der smittede Mennesker. Danmark maatte henvende sig til et Institut i Berlin for at faa disse Undersøgelser foretaget, ingen i Danmark kunde foretage dem — jeg nævner ikke dette for at bebrejde Danmark noget, Forholdene i Danmark er ikke saa forfærdelig store, paa Færøerne er de selvfølgelig meget mindre, vi maa have mere Samarbejde med Territorier uden for Færøerne, end Danmark maa have med Lande uden for Danmark. Danmark maa selvfølgelig afgøre, om det ønsker Samarbejde eller ikke, men vi tør i hvert Fald fra vort Parti paatage os det Ansvar at skaffe det nødvendige Samarbejde der, hvor det kan faas, og her maa jeg sige til den første Taler, det ærede Medlem Hr. P. M. Dam, der forsøgte at slaa paa, at det var hans Parti, der ønskede Samarbejde med Norden, medens vort Parti ikke ønskede det, at det er forkert. Vi ønsker

absolut, og det kan jeg erklære herfra, Samarbejde med de nordiske Lande fuldt ud som den sjette nordiske Nation, og der er ikke fra vor Side hverken ført Forhandlinger eller ønsket ført Forhandlinger andetsteds ud over, at vi gerne paa det økonomiske Omraade, hvor vort Erhvervsliv kræver det, vil have Samarbejde med andre Nationer.

Jeg takker, fordi jeg har faaet Lov til at fremsætte disse Bemærkninger, og vil saa i øvrigt ønske senere at faa Svar paa de Spørgsmaal, jeg rejser her, fra de forskellige Ordførere i det Udvalg, der skal behandle Sagen, saa jeg skal ikke optage det høje Tings Tid med det mere.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Alsing Andersen: I Henhold til det fremsatte Ønske foreslaar jeg Lovforslaget, henvist til et Udvalg paa 17 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges* dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 120 af 13. Marts 1943 om ekstraordinære Foranstaltninger vedrørende Skibsarten.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1873; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 897).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Poul Hansen [Svendborg]): Efter at Udvalget har holdt adskillige Møder og haft Samraad med Ministeren, har man fra alle Sider i Udvalget erkendt, at Forholdene desværre endnu ikke er saaledes, at